

MARCO POLO – IL MILIONE

Navigatorul lunii ianuarie

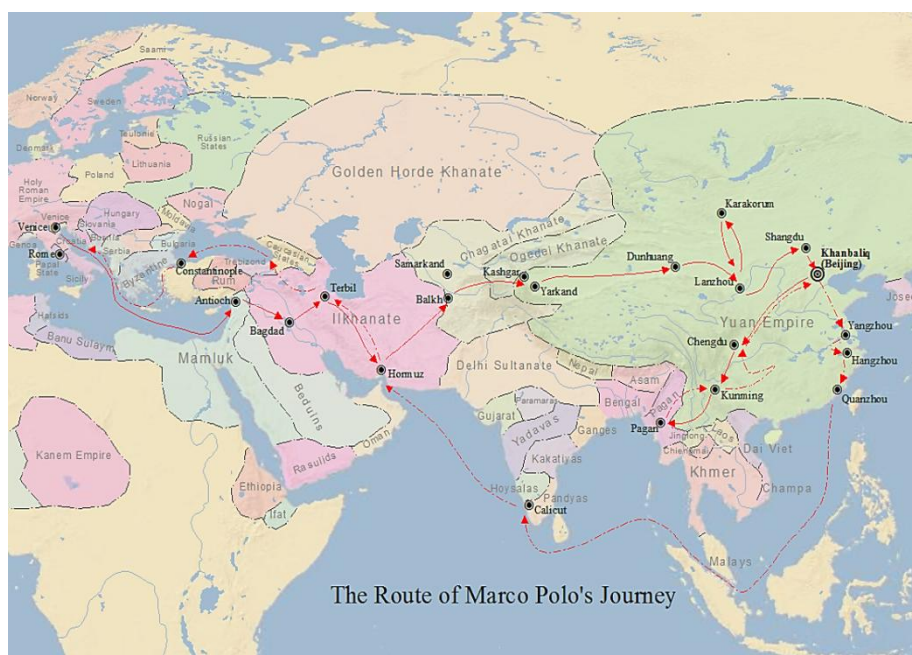
Marco Polo (d. 8 ianuarie 1324, Veneția, Republica Veneția) a fost un comerciant venețian, care s-a făcut cunoscut prin relatările sale despre o călătorie în China.

S-a născut în jurul anului 1254. În consemnările sale menționează anul 1271 ca data de plecare în lunga călătorie către China. A pornit la drum împreună cu tatăl și cu unchiul său. Acolo a câștigat rapid încrederea conducătorului mongol Kubilai Han din dinastia Yuan, care domnea pe atunci peste Peking, executând în misiunea sa călătorii de afaceri. 1295 a fost anul reîntoarcerii la Veneția, dar a fost capturat de către genovezi, eternii rivali ai venețienilor în acele vremuri și trimis în 1298 în închisoare. Acolo, l-a rugat pe colegul său de celulă, scriitorul Rustichello din Pisa, să noteze trăirile lui din China.

Când a fost eliberat, a descoperit că relatările sale din călătorie, sub numele de „**Il milione**”, au avut o răspândire rapidă.

Cunoscută sub mai multe titluri: „**Diversitatea Lumii**”, „**Cartea Minunilor**” sau „**Milionul**”, lucrarea venețianului **Marco Polo (1254-1324)** este una dintre marile scrieri de călătorie din Evul Mediu și prima care dezvăluie Occidentului european lumea imensă și fabuloasă a Chinei și a Asiei.

Plecând deci în 1271, la numai 17 ani, împreună cu părintele său, Niccolo, și cu fratele acestuia, Maffio, spre Asia, Marco Polo a ajuns în 1275 la curtea mongolă a lui Kubilai Han. Funcționar, apoi ambasador al dinastiei mongole Yuan, Marco Polo revine în Europa în 1295, **după 24 de ani de ședere în Asia.**

Interesant de menționat este faptul că Marco Polo vorbea dialectul venețian al limbii italiene, iar pisanul Rusticello pe cel toscan, italiana cea mai pură și cea mai melodioasă; era însă un om cult și a pus pe hârtie istoriile lui Marco Polo într-o franceză dacă nu perfectă, măcar acceptabilă. Așadar, manuscrisul original al „**Descrierii lumii**” este în franceza veche și s-a păstrat la Biblioteca Națională din Paris, fiind publicat abia în 1824. Dar, alături de versiunea lui Rusticello, există și alte manuscrise, mai noi, din secolele următoare, al XIV-lea și al XV-lea, în italiană. Marco Polo a fost eliberat din închisoare în 1299 și a mai trăit până în ianuarie 1324, stingându-se la vârsta de 70 de ani. Cetățean înstărit și de seamă al cetății Dogilor – Veneția, Marco Polo și-a repetat, probabil, de mai multe ori povestirile, care au fost așternute pe hârtie și traduse în numeroase limbi. Se cunosc astăzi cam 80 de manuscrise, textele lor fiind diferite în ceea ce privește amănunțele.

Deși controversată pentru unele lacune și neclarități (în relatările sale de călătorie nu sunt menționate nici zidul chinezesc, nici tiparul, ce era răspândit în China în acea perioadă), cartea lui Marco Polo nu este, ca altele, un simplu itinerarium sau un manual de comerț, ci mult mai mult. Ea evocă locuri, obiceiuri, practici religioase, fapte etnografice, ciudățeni, într-un mod cuceritor și fermecător în același timp. O capodoperă care a dezvăluit europenilor o lume necunoscută, exotică, cu bizareriile și minunile ei, cea a vechiului și misteriosului spațiu asiatic, într-o vreme când puțini călători reușiseră să-i depășească granițele.